

RECHTSPRAAK

Detacheringsrichtlijn niet nietig.

Feiten

Polen verzoekt het Hof van Justitie EU (onderdelen van) de Detacheringsrichtlijn nietig te verklaren. De Republiek Polen voert ter onderbouwing van haar vorderingen drie middelen aan, namelijk dat artikel 56 VWEU is geschonden door artikel 1, punt 2, onder a en b van de bestreden richtlijn, dat bij de vaststelling van deze richtlijn de verkeerde rechtsgrondslag is gekozen en dat de werkingssfeer van deze richtlijn ten onrechte is uitgebreid naar de wegvervoersector.

Oordeel

Het Hof van Justitie EU oordeelt als volgt.

Geen strijdigheid met vrij verkeer van diensten

Gelet op de met Richtlijn 96/71 nagestreefde doelstelling om op de interne markt de vrijheid van grensoverschrijdende dienstverrichting met inachtneming van eerlijke mededinging te waarborgen en de eerbiediging van de rechten van werknemers te garanderen, mocht de Uniewetgever zich – in het licht van de gewijzigde omstandigheden en nieuwe kennis die in de punten 67 en 68 van dit arrest zijn genoemd – bij de vaststelling van de bestreden richtlijn dan ook baseren op dezelfde rechtsgrondslag als die welke voor Richtlijn 96/71 was gebruikt. Om die doelstelling zo goed mogelijk te verwezenlijken in een gewijzigde context, kon de Uniewetgever het immers noodzakelijk achten het aan Richtlijn 96/71 ten grondslag liggende evenwicht aan te passen door de rechten van de naar de ontvangende lidstaat gedetacheerde werknemers zodanig te versterken dat de mededinging tussen ondernemingen die werknemers naar die lidstaat detacheren, enerzijds, en ondernemingen die daar gevestigd zijn, anderzijds, zich op een eerlijkere manier zou ontwikkelen. Bijgevolg moet het betoog van de Republiek Polen dat de relevante VWEU-bepalingen inzake sociaal beleid de juiste rechtsgrondslag voor de bestreden richtlijn zijn, worden afgewezen.

Hoewel de bestreden richtlijn het gebied uitbreidt van de arbeidsvoorwaarden en |omstandigheden die gelden voor werknemers die gedetacheerd zijn naar een andere lidstaat dan die waar zij hun activiteit gewoonlijk uitoefenen, heeft zij niet tot gevolg dat elke kostenconcurrentie wordt verboden, en met name niet die welke resulteert uit de in overweging 16 ervan vermelde verschillen in productiviteit of efficiëntie van deze werknemers. Concurrentie die op dergelijke verschillen is gebaseerd wordt trouwens nergens in de bestreden richtlijn als 'oneerlijk' aangemerkt. Die richtlijn heeft tot doel vrije

dienstverrichting op een eerlijke basis veilig te stellen door de bescherming van gedetacheerde werknemers te verzekeren, onder meer door alle volgens de regeling van de ontvangende lidstaat verplichte beloningscomponenten op hen toe te passen.

Rome I-verordening

In artikel 23 Rome I-verordening is evenwel bepaald dat van de in deze verordening vastgestelde collisioneregels kan worden afgeweken wanneer het Unierecht op bepaalde gebieden regels bevat over het op verbintenissen uit overeenkomst toepasselijke recht, en in overweging 40 van de Rome I-verordening heet het dat deze verordening niet belet dat in Unierechtelijke bepalingen op bepaalde gebieden collisioneregels betreffende verbintenissen uit overeenkomst worden opgenomen. Naar aard en inhoud vormt zowel artikel 3 lid 1 van de gewijzigde richtlijn 96/71 – over gedetacheerde werknemers – als artikel 3 lid 1bis ervan – over werknemers die in de regel voor langer dan twaalf maanden worden gedetacheerd – een bijzondere collisioneregel in de zin van artikel 23 Rome I-verordening. Voorts blijkt uit het totstandkomingsproces van de Rome I-verordening dat artikel 23 ervan de bijzondere collisioneregel dekt waarin artikel 3 lid 1 Richtlijn 96/71 reeds voorzag. De Commissie had namelijk bij het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (Rome I) [COM(2005) 650 definitief] van 15 december 2005 een lijst gevoegd met de bijzondere collisioneregels die in andere Unierechtelijke bepalingen waren neergelegd, waaronder die richtlijn.

Wegtransport

Volgens de Republiek Polen schendt artikel 3 lid 3 van de bestreden richtlijn artikel 58 VWEU door de gewijzigde Richtlijn 96/71 vanaf de vaststelling van een specifieke wetgevingshandeling van toepassing te maken op de wegvervoersector. Volgens artikel 58 VWEU wordt het vrije verkeer van diensten op het gebied van het vervoer geregeld door de bepalingen van de VWEU-titel betreffende het vervoer, die uit de artikelen 90 tot en met 100 VWEU bestaat. Bijgevolg is een dienst op het gebied van het vervoer, in de zin van artikel 58 lid 1 VWEU, uitgesloten van de werkingssfeer van artikel 56 VWEU (HvJ EU 20 december 2017, C-434/15, ECLI:EU:C:2017:981 (*Asociación Profesional Elite Taxi*), r.o. 48). Artikel 3 lid 3 van de bestreden richtlijn bepaalt echter louter dat zij op de wegvervoersector van toepassing zal zijn vanaf de datum van toepassing van een wetgevingshandeling tot wijziging van Richtlijn 2006/22. Deze had artikel 71 lid 1 EG-Verdrag als rechtsgrondslag, welke bepaling behoorde tot de titel van het EG-Verdrag inzake vervoer en overeenstemt met artikel 91 VWEU. Artikel 3 lid 3 van de bestreden richtlijn heeft dus niet tot doel de vrije dienstverrichting op het gebied van vervoer te regelen en kan dan ook niet in strijd zijn met artikel 58 VWEU.

Instantie: Hof van Justitie van de Europese Unie

Datum uitspraak: 08-12-2020

ECLI: ECLI:EU:C:2020:1000

Zaaknummer: C-626/18

Rechters: K. Lenaerts, R. Silva de Lapuerta, J.C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan, M. Ilešič, N. Wahl, E. Juhász, D. Šváby, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe, C. Lycourgos, P.G. Xuereb en N. Jääskinen

Wetsartikelen: 53 VWEU , 58 VWEU , 62 VWEU en Richtlijn (EU) 2018/957